

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการรับรองหมอฟันบ้าน พ.ศ.๒๕๖๒

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้บังคับใช้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หมอฟันบ้าน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมและดูแลสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นด้วย ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ตามวัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมานานไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี เป็นที่นิยมยกย่องจากชุมชน ซึ่งได้รับ หนังสือรับรองตามระเบียบนี้

“หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองการเป็นหมอฟันบ้าน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการหมอฟันบ้านจังหวัด หรือคณะกรรมการหมอฟันบ้านกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) อายุไม่น้อยกว่า ๓๕ ปี บริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาในพื้นที่ที่ได้รับการเสนอรายชื่อมาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

(๓) มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมและดูแลสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นด้วยภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ตาม วัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมานานไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี เป็นที่นิยมยกย่องจากชุมชน

(๔) ไม่เป็นคนวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคที่คณะกรรมการหมอฟันบ้านประกาศกำหนด

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการหมอฟันบ้านเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติ

ศักดิ์แห่งวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

(๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียซึ่งคณะกรรมการหมอฟันบ้านเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของการเป็นหมอฟันบ้าน เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

การส่งเสริมและดูแลสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น และหน้าที่หมอพื้นบ้าน

ข้อ ๒๘ หมอพื้นบ้านต้องใช้ความรู้ความสามารถในการส่งเสริมและดูแลสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นด้วยภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ตามวัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมา และจะต้อง

(๑) เป็นไปตามลักษณะ ประเภท หรือกรรมวิธีของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ตามวัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมาที่ได้รับการรับรอง

(๒) ใช้ความรู้ความสามารถ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการรักษาโรคอย่างเต็มความสามารถ

(๓) ไม่ใช่ความรู้ความสามารถที่ได้รับการรับรองโดยมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือทางพาณิชย์ หรือไม่เรียกร้อยค่ารักษา หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมา

(๔) ใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะภายในเขตพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่ได้รับการรับรองหรือมีภูมิลำเนา หรือมีถิ่นที่อยู่ที่ได้รับการรับรอง

ประกาศคณะกรรมการหมอฟันบ้าน เรื่องลักษณะ ประเภท หรือกรรมวิธีของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.๒๕๖๒

ข้อ ๓ กำหนดลักษณะ ประเภท หรือกรรมวิธีของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะการเป็นหมอฟันบ้านแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

ลักษณะที่หนึ่ง เป็นหมอฟันบ้านที่เรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ

ลักษณะที่สอง เป็นหมอฟันบ้านที่มีประสบการณ์รักษาโรคจากเหตุการณ์หรือประสบการณ์เฉพาะ

(๒) ประเภทของหมอฟันบ้าน

๑. หมอตำแย ๒. หมอยาสมุนไพร ๓. หมอนวดพื้นบ้าน ๔. หมอกระดูก ๕. หมอรักษาสัตว์พิษกัด ๖. หมอพิธีกรรม

(๓) กรรมวิธี

๑. ด้านการนวด ๓๐ วิธี เช่น นวด ตอกเส้น เอาเอ็นเอาม่าน บีบเส้น ขยำเส้นขยุ่มเส้น ฯลฯ

๒. ด้านสมุนไพร ๔๓ วิธี เช่น ต้ม อบ/อบ(ภาษาอีสาน) ประคบ รุม(ควั่นหรือไอน้ำ) นัตถุ์ ฯลฯ

๓. ด้านพิธีกรรม ๒๗ วิธี เช่น เหยา รำผีฟ้า ไหว้ผีฟ้า โฉลมะม่วง รำแม่เมต ฯลฯ

๔. ด้านการรักษากระดูก ๖ วิธี เช่น จอดกระดูก จัดกระดูก เข้าเฝือกด้วยไม้ไผ่หรือวัสดุอื่นๆ ต่อกระดูกโดยการนั่งบนกระดาน แล้วทำพิธีโดยการเคาะ/สับไม้ไผ่อีกฝั่งต่อกระดูกโดยการทอคาถาเคาะไม้ และต่อกระดูกโดยการปั้นหุ่นเทียนขี้ผึ้งเพื่อทำพิธี

๕. ด้านการวินิจฉัย ๗ วิธี เช่น นั่งเทียน เสียงเทียน ส่องเทียน ฟังกสิณ แมะ จับชีพจร ดูเมื่อ ดูยาม

๖. ด้านอื่นๆ ๙ วิธี เช่น เช็ด แหก จอบเลือด จูบเลือด กรอกเลือด บ่งต้อ ตัดต้อ สัก ผิงดิน/ผิงทราย